

Η επαχθής απομάκρυνση

Τη στιγμή κατά την οποία οι δυτικές χώρες αναφέρονται στην ανάγκη ενίσχυσης της μεταξύ τους συνοχής, στην ενίσχυση της αμυντικής ικανότητας της αμυνόμενης Ουκρανίας και με τη Γαλλία να μην απομακρύνεται – όπως πολλοί είχαν υποθέσει– τόσο από τη ζώνη του Ινδοειρηνικού όσο και από τις ΗΠΑ, μετά τις αλλαγές που επέφερε στις σχέσεις της με την Αυστραλία η δημιουργία της αμυντικής σχέσης AUKUS το 2011, ο τούρκος πρόεδρος διασαλεύει την Ατλαντική Συμμαχία με την ανατρεπτική εξωτερική του πολιτική. Πέρα από τη ρωσοτουρκική «φιλία» και την απόκτηση των ρωσικών αντιπυραυλικών συστοιχιών S-400, η ιδιόμορφη τουρκική θέση στο τρίγωνο Αγκυρα, Τεχεράνη, Μόσχα δημιουργεί σοβαρό προβληματισμό για τη φερεγγυότητα την οποία θα ανέμενε η Δύση από την Τουρκία. Σε αυτό προστίθεται

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ
ΚΑΚΛΙΚΗ

η πρωτοφανής διαβρωτική για το ΝΑΤΟ αντιμετώπιση των δύο σκανδιναβικών χωρών που περιμένουν στον προθάλαμο της συμμαχίας, καθώς και η υποδαυλιζόμενη από την τουρκική ηγεσία αντιπαράθεση με την Ελλάδα.

Οι τελευταίες εξελίξεις – με χαρακτηριστική την ομοβροντία δημοσιευμάτων του «Εκόνομιστ» και του «Σπίγκελ» και τη δημοσίευση του βιβλίου του πρώην υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Μάικ Πομπέο – οδήγησαν το περιβάλλον του τούρ-

κου προέδρου και τα προσκείμενα σε αυτόν ΜΜΕ να κάνουν λόγο για «στρεβλώσεις» και «πολεμική κατά της Τουρκίας» όπως και για εγκατάλειψη από την Ουάσιγκτον της πολιτικής των ισορροπιών. Οι τουρκικές κυβερνήσεις ανέκαθεν προέβλεπαν τη χώρα τους ως αδικημένη από τη Δύση και είναι γνωστή η επωδός κάθε τουρκικής διαμαρτυρίας πως η Ελλάδα είναι το «αγαπημένο και κακομαθημένο παιδί της Δύσης». Σήμερα, η τουρκική ενόχληση από το αντίκρισμα της ελληνικής φωνής στα δυτικά ώτα έχει κορυφωθεί ενώ η ρητορική της Αγκυρας χαρακτηρίζεται από απώλεια του μέτρου. Είναι παροιμιώδης η ενόχληση της τουρκικής πλευράς στο άκουσμα μη αρεστών σε αυτήν επισημάνσεων, όμως η εμμονή της στο «απόλυτο δίκιο της Τουρκίας» και στο «απόλυτο άδικο» της αντίπαλης πλευράς έχει προ πολλού ξεπεράσει τα όρια.

Σε μια περίοδο δυτικής συσπείρωσης για την αντιμετώπιση τρεχουσών και μελλοντικών προκλήσεων, η Αγκυρα ακολουθεί άλλη πορεία εκμεταλλεζόμενη την επιθυμία των συμμάχων της να τη διατηρήσουν στο πλευρό τους. Η επαχθής απομάκρυνση παρατείνεται παρά το ότι η αμερικανική πλευρά άφησε να εννοηθεί ότι η στάση της για τα μαχητικά F-16 θα γίνει πιο ελαστική αν η Αγκυρα ανακρούσει πρύμναν για την ένταξη Σουηδίας και Φινλανδίας στο ΝΑΤΟ. Και όπως φαίνεται, στην ημερήσια διάταξη της επίσκεψης στην Αγκυρα του αμερικανού υπουργού Εξωτερικών, τον επόμενο μήνα, θα περιλαμβάνεται και αυτό το αντικείμενο. Όμως, είναι αμφίβολο αν, τρεις μόλις μήνες πριν από τις τουρκικές εκλογές, ο τούρκος πρόεδρος θα αλλάξει γραμμή πλεύσης όσο αισθάνεται πως η εναντίωση στην ένταξη των δύο χωρών στο ΝΑΤΟ μεγεθύνει την ηγετική του εικόνα στους ψηφοφόρους του. Ετσι, είναι πολύ πιθανό η «σκανδιναβική εκκρεμότητα» να διατηρηθεί μέχρι τις προεδρικές εκλογές, οπότε η όποια ηγεσία της Τουρκίας θα καμφθεί προ των αμερικανικών προτροπών, γνωρίζοντας πως ακόμα κι αν η Δύση έχει φτάσει στα όρια της υπομονής της, θα απλώσει το χέρι προς την Αγκυρα, αρκεί η τελευταία να μη γείρει προς την «ανεπιθύμητη πλευρά».